

[Lone Dybkjær]

mennesker, jeg simpelt hen synes er fortvivlende og helt urimelig over for begge grupper for den sags skyld, så jeg mener ikke, vi kan tillade os at øge den forskel. Hvis der havde været tale om nogle forslag med noget ligestilling, kunne vi begynde at snakke om det ud fra nogle andre vinkler i hvert fald, men her øger vi klart forskellen, og det mener jeg er urimeligt. Hvis disse sociale eksperter har udtalt sig dengang om de 80 pct., så vil jeg gerne spørge: hvad sagde de om funktionærer? Mente de virkelig, at funktionærer alle sammen aldrig tog sig nogen som helst let sygedag?

Tinning (VS):

Jeg er ganske enig i det, fru Lone Dybkjær sagde omkring børnene og børns sygdom, og skal kun tilføje to småting. Den første er, at det går altså ikke, når socialministeren siger, at med 5 ugers ferie kunne det gå for den del, der overhovedet har mulighed for at udnytte en afspadseringsdag eller en del af ferien, fordi det faktisk er sådan, at der er nogle børnefamilier, der har desperat brug for de 5 ugers ferie, og det får de endnu mere efter det, vi har set.

Det andet er, om det nu slår fuldt igenem, eller hvad det hedder. Selv i bemærkningerne til regeringens lovforslag stiller man sig jo, skal vi kalde det nydeligt vakkende an og siger: enten sparer vi så meget her, som vi har angivet, nemlig 1,2 mia kr. – ganske vist sådan, at vi kan ikke helt finde ud af, hvad for noget, der er hvad, og vi må også erkende, at de statistiske forudsætninger er, som det hedder et eller andet sted, meget usikre – eller også vil besparelsen vise sig ved et mindre sygefravær, men man ved det ikke rigtig.

Jeg vil godt minde om den svenske undersøgelse, som fru Elisabeth Bruun Olesen havde fat i i går, som viste, at når man blokerede for muligheden for én sygedag, fik man den virkning, at sygeperioderne blev længere. Jeg tror, det bl.a. hænger sammen med det meget banale, at man en gang imellem har brug for lige at få trukket vejret, fordi man så kan holde til det igen.

Nu tvinger man folk på arbejde, får nogle flere arbejdsulykker. Jeg tror såmænd gerne, at socialministeren håber og tror, at dette virker, men der ligger faktisk undersøgelser, som synes at vise noget andet.

Nu ved jeg godt, at dette med en svensk undersøgelse efterhånden minder om det, man ser i fjernsynet, hvor man i Amerika altid har undersøgt et eller andet og kan dokumentere det, men vi kunne da give os tid til at kigge på den.

Det er jo rigtigt, når fru Agnete Laustsen kan fortælle, at befolkningen mener, at endagssygedage nok er pjækkeri. Ja, ja, men selv om en stor del af befolkningen mener, det er sådan, er det altså ikke nødvendigvis sådan. Det kan godt være, at den ene dag, man selv er syg, faktisk er sygdom, mens man samtidig nok kan tro, at den dag, naboen er syg, er noget med at være en pjække.

Så vil jeg godt om varighedsreglen sige, altså den, der handler om, hvad der sker, når man har været 2 år på sygedagpenge: jeg synes ikke, det er rigtigt, når socialministeren siger, at det finder vi naturligt, og så ligesom lader det blive ved det og i øvrigt gør opmærksom på, at det letter kommunerne for nogle byrder. Det er da klart, at det gør det. Jeg ved da godt, at man vil få udbetalt dagpenge med tilbagevirkende kraft, hvis det viser sig, at man ikke får pension. Men jeg synes, at problemet er, at lige netop den gruppe ikke kan gå og vente, måske bare et par uger, en måned, eller flere måneder, før den sag bliver afklaret. Den befolkningsgruppe hører ikke til dem, der kan sige: nå nej, jeg havde jo også glemt, at du skyldte mig 500 kr., dem vil jeg da godt have en dag. Det er da folk, der skal have den tier, de måtte have lånt ud til naboen, 2 dage efter, for ellers går det ikke. Jeg ved godt, at det kun handler om en ud af fem, men det går altså ikke at sige, at det må vi sa tage med. Jeg synes, at man i stedet for, når vi har den bestemmelse om at vurdere hver tredje måned, om der stadig var grundlag for sygedagpenge, skulle indskærpe den regel fremfor at lave en, som går ud over i hvert fald sådan en femtedel af de her folk, vi snakker om.

Så ved jeg ikke, om socialministeren på et tidspunkt vil forklare, hvad sammenligningen mellem maksimal dagpengesats og enlige folkepensionister skulle dække. Hvis det ligesom skulle sige noget om, at den maksimale dagpengesats ligger meget højere, så kan jeg ikke forstå, socialministeren ikke nævnte de unge på »sultecirkulæret«. De, der er udeboende, skal jo ikke klare sig for 40.000 kr. som den enlige folkepensionist. De skal i mange